

afstand fra, og jeg er glad for, at hr. Frank Aaen også nu selv tager afstand fra den.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan konstatere, at der er bred tilslutning til lovforslaget.

Jeg håber på en hurtig og effektiv behandling i udvalget og har ikke i øvrigt bemærkninger til lovforslaget, bortset fra at hr. Flemming Hansen stillede et par spørgsmål.

For det første stillede hr. Flemming Hansen spørgsmålet, om det stadig væk er sådan, at der er dobbeltfradrag. Det vil der være fortsat, så længe lovforslaget har virkning.

Med hensyn til konsekvenserne vedrørende forskudsregistrering for 1996 kan siges, at de jo er indregnet i forskudsopgørelserne, det vil sige, at der gælder den sædvanlige procedure: Man må selv få ændret forskudsopgørelsen, hvis man føler, at det er tilstrækkelig store beløb, det drejer sig om.

Så spørges der endelig, om formueopgørelserne på længere sigt stadig væk skal fastholdes på selvangivelsen, og det er et vanskeligt spørgsmål at besvare på nuværende tidspunkt. Vi skal nemlig være opmærksomme på, at der kan være behov for formueopgørelser andre steder i lovgivningen. Og her taler jeg ikke kun om skattelovgivningen, men selv i skattelovgivningen er det væsentligt, at vi ikke på forhånd lægger os fast på at afskaffe også selve formuebegrebet. Derfor er det min tanke at få nedsat et udvalg i Skatteministeriet, som skal se nærmere på, hvilke konsekvenser der vil være ved at fjerne det helt. Så det kan jeg ikke svare entydigt på på nuværende tidspunkt, men jeg vil vende tilbage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Første behandling af lovforslag nr. L 113: Forslag til lov om ændring af lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. (Fristforkortelse).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 6/12 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Det lovforslag, Folketinget hermed tager fat på at behandle, tager sit udgangspunkt i den indbetaling af afgiften af opsparring på kapitalpension, som af pengeinstitutterne bliver tilbageholdt, når kapitalpensionen udbetales til opsparring og derefter fra pengeinstitutterne indsendes til staten.

Pengeinstitutterne får i dag en periode på tre måneder, fra beløbet hæves og, om jeg så må sige, de opkræver afgiften på statens vegne, indtil beløbet indsendes til staten.

Denne periode nedsættes nu fra tre måneder til én måned, og det betyder, at staten til næste år, hvis lovforslaget gennemføres, vil få et provenu på 750 mio. kr. ekstra i kassen.

Det skal selvfølgelig også ses i sammenhæng med den samlede finanslovaftale, og vi kan derfor fra Socialdemokratiets side støtte lovforslaget og give tilsagn om en hurtig udvalgsbehandling.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Lovforslaget forkorter pensionselskabernes kredittid på den afgift, som skal betales til staten fra kapitalpensioner til udbetaling, fra tre til én måned. Derved kan finansloven for 1996 pyntes med en pseudointtægt på 800 mio. kr. Samtidig vil pensionsinstitutterne lide et rentetab på op mod 60 mio. kr. om året.

Det bliver de almindelige pensionsopparere, som betaler prisen for denne stramning af kredittiden. Skatteskruen får på denne indirekte måde endnu en tak opad, og almindelige borgers levevilkår og mulighed for at tage vare på egen tilværelse bliver forringet. Der er ikke tale om nogen stor forringelse, men det er som bekendt de mange bække små, der gør den store å. Det siger sig selv, at Venstre er imod denne lille ekstraskat på, at borgerne udviser ansvarlighed og sparer op til alderdommen.

Og til sidst vil jeg gerne komme med en bemærkning til de skriftlige bemærkninger til lovforslaget. Det er en ærlig sag at ville forringe pensionsopsparenes vilkår, men skatteministeren burde skrive det ligeud i bemærkningerne til lovforslaget. Det er lidt for smart, når ministeren skriver i bemærkningerne, at de tekniske muligheder for indbetaling af beløbene er blevet forbedrede siden 1971, og at pensionsinstitutterne i en lang årrække har haft en betydelig fordel af den lange kredittid.

Lad mig blot minde skatteministeren om, at beskatningen af kapitalpensioner engang kun var på 25 pct., den er siden blevet sat op til 30 pct. og endda nu til 40 pct. Desuden har man siden 1971, bl.a. den borgerlige regering i 1982, indført realrenteafgiften. Det er lidt for smart at hævde, at pensionsinstitutterne og dermed kapitalpensionsopsparene, som ministeren skriver, »i en lang årrække har haft en betydelig fordel af den lange kredittid«.

Pensionsopsparenes vilkår er kontinuerligt blevet forringet. Det har stort set alle Folketingets partier et medansvar for, også Venstre, men måske lidt ærlighed var på sin plads i stedet for smarte bemærkninger. Det skylder vi befolkningen.

Flemming Hansen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget.

Jeg skal indrømme, at jeg ikke forstod hr. Løgstrup Madsens argumentation, men det skal ikke ændre ved det forhold, at vi tilslutter os. Det er dog ikke bankernes penge, det er, så vidt jeg ved, pensionsopsparenes penge, som man har fået lov til at opbevare i tre måneder; nu får man dem én måned. Så jeg kan ikke se, det er en beskatning af pensioner som sådan. Det beklager jeg altså at måtte sige.

Kristen Touborg (SF):

SF mener, at vi på en lang række områder har alt for lang kredittid til indbetaling af skatter og afgifter. Vi kan derfor støtte lovforslaget som et lille skridt i den rigtige retning.

Jeg har med interesse hørt på hr. Løgstrup Madsens argumentation, og jeg har sådan set ligesom den konservative ordfører lidt svært ved at følge tankegangen. Jeg vil godt have det nærmere præciseret.

Sådan som jeg opfatter det, må det jo være sådan, at den lange kredittid betyder, at bankerne har en rentefri kredit, efter at pensionerne er

udbetalt. Så jeg har vanskeligt ved at se, at det kan gå ud over pensionsopsparene. Efter min opfattelse må det gå ud over bankerne, og det har jeg altså ikke så forfærdelig meget imod.

Jeg synes, det er et godt forslag, og SF støtter det.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kan ikke dy mig for at komme med en ganske lille diskret bemærkning til hr. Kristen Touborg, og det er, at provenuet for 1996 fra dette lovforslag er præcis af samme størrelsesorden som det årlige provenutab ved afskaffelse af formueskatten. Det var blot det. Og dette her var et lille fremskridt, og formueskatten var en katastrofe. Det var blot for at tage et eksempel på, at retorikken kan tage magten fra folk.

Kredittidsforkortelser som denne her er et almindeligt instrument, hvis der skal skaffes engangsindtægter til statskassen, og vi har ingen alvorlige kommentarer til dette forslag. Det er selvfølgelig en engangsforanstaltning med hensyn til det afgiftsbelagte objekt – i det her tilfælde pensionsopsparingerne – men det er naturligvis også en varig påvirkning for den opkræver eller den administrator, som har med de pågældende opsparinger at gøre.

Det ændrer ikke ved det forhold, som flere andre ordførere har været inde på, at de pågældende administratorer af disse store formuer har haft utrolige likviditetsfordele ved at have en lang opkrævningstid, og vi har ingen problemer med at sætte opkrævningstiden ned til kun én måned.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Forstod jeg fru Elisabeth Arnold korrekt, at hun mener, man kan finansiere varige tab af skatteindtægter med en engangsindtægt? Og i så fald, betyder synspunktet så, enten at det her med formueskattens afvikling kan vendes om igen, så vi genindfører formueskatten, eller at fru Elisabeth Arnold vil være med til at skaffe yderligere engangsindtægter i form af yderligere forkortelser af kredittider for erhvervslivet?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne gøre den radikale ordfører, fru Elisabeth Arnold opmærksom på, at jeg i mit indlæg omkring formueskatten netop medgav, at det ikke var noget stort beløb i forhold til finansloven som sådan, men at princippet var ravende forkert.

Så beslutningen fra sidste behandling af forslag vedrørende formueskatten var et tilbageskridt, det her er et fremskridt. Og det er også princippet, det handler om. Derfor sagde jeg, at det er et lille fremskridt. Man kunne sikkert gå meget længere også på andre områder, og det må vi så se på efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Frank Aaen vil jeg gerne sige: Jeg sagde udtrykkelig i min ordførertale i forbindelse med formueskattediskussionen, at jeg i hvert fald som ordfører for Det Radikale Venstre gerne havde set, at man havde beholdt en del af formueskatten. Og hvis hr. Frank Aaen vil stille forslag om at genindføre formueskatten, når denne finanslovperiode er udløbet, vil jeg da gerne diskutere det med hr. Frank Aaen; men jeg tvivler på, at det vil kunne lade sig gøre at genindføre en sådan skat.

Det er jo typisk den slags tiltag, hvor man ikke får ret mange beklagelser fra vælgerbefolkningen, fordi man nu har afskaffet en skat. Det medfører ikke ret mange hidsige udmeldelser af partierne, det kan jeg godt sige.

Og til hr. Kristen Touborg vil jeg blot sige: Jeg accepterer fuldstændig hr. Kristen Touborgs argumentation om forskellen på de to foranstaltninger. Jeg ville blot minde om, at størrelsesordenen i 1996 var præcis den samme for de to foranstaltninger.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg var lige ved at få sådan en hjertekvababelse, fordi jeg hørte, at fru Elisabeth Arnold sagde, at når finanslovperioden var udløbet, så ville man genindføre formueskatten.

Det var ikke det, fru Elisabeth Arnold sagde, håber jeg, men sådan lød det i hvert fald: når finanslovperioden udløb, så kunne man se på det igen. Og det ville da være meget ubehageligt; så er det jo meningsløst, at vi indgår forlig.

Annette Just (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede i salen i dag, vil jeg dog alligevel sige, hvad Fremskridtspartiet mener om det her forslag.

Hvad er det andet end en gang matadorpenge? Det er et engangsbeløb, som man altså i regeringen har sagt o.k. til. For at få finansloven til at hænge bare nogenlunde sammen, så prøver vi på at tage dem ind.

Der er tale om, at vi har brugt kapitalpensionsopsparingerne som et skatteobjekt. Ganske langsomt er de blevet beskattet højere og højere; nu er vi oppe på 40 pct. Jeg erindrer om, at der dog var et tidspunkt, hvor man ligefrem kunne udskrive valg på den slags. Den tid er forbi, nu gør alle det. Fremskridtspartiet går godt nok imod hver gang.

Men nu begynder man altså også med, hvornår pengene til staten reelt skal falde. Skal der have lov til at gå en 3-månedersperiode, hvor man kunne få lov til stille og roligt at få det regnet ud og indbetale pengene, eller skal man prøve på at få et ekstra engangsprovener ved at køre det ned til én måned? Og det er altså det, man har gjort i finanslovsforliget.

Fremskridtspartiet mener, at det er vanvittigt at gøre det på den måde. Man skulle have lavet reelle besparelser i stedet for. Det havde været sundt fornuft.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det, der bringer mig op, er fru Annette Justs bemærkninger, om, at beskatningen af kapitalopsparing er steget op igennem årene. Det er der også flere andre ordførere, der har sagt.

Jeg synes, at det må være på sin plads at påpege herfra, at grunden til, at det er gået sådan, jo er, at den skattefordel, man har fået ved at spare op, undervejs sandelig også er blevet betydelig større. Det er for at få symmetri i den proces, der hedder, at man får skattefordel ved at spare op, og så skal det også beskattes, når midlerne bliver frigivet igen. Det er derfor, procenterne er steget, og de er steget på begge sider, både på indbetalingstidspunktet og på udbetalingstidspunktet.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal starte med at takke fru Elisabeth Arnold for tilsagnet om at kigge på et forslag fra Enhedslisten om genindførelse af formueskatten. Det vil vi huske.

Derfor skal jeg også være lidt venlig i det følgende: Det er jo helt rigtigt, at det er sjældent, at man får udmeldelser, når man afskaffer en skat. Derfor skal jeg undlade at være så ondsindet at ønske, at Det Radikale Venstre får udmeldelser fra dem, som betaler gildet med formueskatten. Det vil jeg undlade.

Og i det hele taget vil jeg rose regeringen. Her er jo et forslag, som er rundet af Enhedslistens hjerte, og jeg vil sige, at vi havde med glæde

medvirket til dette og mange andre forslag i samme retning.

Jeg vil sige, at hvis man brugte den logik, som er indbygget i det her forslag, og konsekvent gennemførte, at kredittider til erhvervslivet blev fastholdt til, hvad der er teknisk nødvendigt af hensyn til afregningsperioder og opgørelser osv., så ville man faktisk uden videre have kunnet lave en finanslov for 1996 med overskud på DAU, altså et overskud på finansloven for 1996 – det havde været nemt – og man kunne have sikret sig varige rentebesparelser på 4 mia. om året. Så meget taler vi om, når vi taler om kredittider.

Jeg er glad for, man har taget et lille bitte hjørne her. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at man sådan set kunne have gået hele vejen og dermed skaffet overskud på 1996-finansloven.

Så vil jeg sige omkring det tekniske, at her siger man så, at der ikke er brug for tre måneder. Næ, men jeg forstår ikke, hvorfor man ikke går hele vejen, for teknisk kunne man jo bare gøre det, at samtidig med, at checken sendes til den, der får udbetalt pensionsbeløbet, sendes der også en check til statskassen. Det skulle man bare have gjort, så havde man fået et ekstra engangsprovener på 375 mio. kr. og en varig rentefordel på ekstra 30 mio. kr. Jeg forstår i virkeligheden ikke, hvorfor man ikke har taget også disse sidste penge med.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal på CD's vegne give tilslutning til forslaget og tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man må jo respektere politiske partier, som ved forlig eller diskussion i øvrigt får økonomien til at hænge sammen. Og det kan man jo selvfølgelig gøre på to måder, når man har en masse udgifter, der skal finansieres: enten kan man skruer på skatte- og afgiftstrykket i opadgående retning, eller man kan finde nogle besparelser på sit driftsbudget.

I denne her situation har man valgt at gøre nummer ét, men man har valgt at gøre det på et område, som kun har stor virkning for et år, nemlig 1996, med en virkning på et plus på 800 mio. kr. Herefter vil de ekstra midler, man får ind, være mere marginale.

Alligevel bruger man det her område som et sted, hvor man henter indtægterne, som fru Elisabeth Arnold jo også var inde på, til at finansiere nogle nedsættelser andre steder, som

har varig karakter, og det betyder jo, at vi for statens vedkommende skyder problemerne ud i fremtiden, fordi de manglende besparelser i højere grad vil blive synlige i de år, der kommer efterfølgende, når de her store engangsindtægter så er væk. Det er jo ikke det eneste forslag, som er en følge af finanslovaftalen, som har det her problem i sig.

Med dette har jeg også sagt, at Dansk Folkeparti naturligvis ikke kan støtte forslaget. Vi mener ikke, at det er rigtigt at hæve skatte- og afgiftstrykket, som der jo her lægges op til. Vi mener, at man i stedet for burde prøve at se efter varige driftsbesparelser, så økonomien i højere grad kunne komme til at hænge sammen også fremover. Det her er blot at lade vælgerne tro, at man får et statsunderskud under 30 mia. kr., som vi jo får en større debat om i næste uge, og det synes vi ikke er en rigtig måde at gøre tingene på.

Men fantasien kender åbenbart ingen grænser, og det her viser jo blot faren ved, at man giver Folketinget for mange skatte- og afgiftskruer, for så vælger man at bruge dem alle de steder, man kan finde dem. Og her har man altså fundet en justering af kredittiden som en mulighed for at hæve afgiftstrykket, og det finder vi ikke er rigtigt, så vi stemmer selvfølgelig imod forslaget.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan også konstatere, at der her er tale om et bredt flertal for lovforslaget, og jeg skal henvise til bemærkningerne i øvrigt og regner med en hurtig udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
28) Første behandling af lovforslag nr. L 114: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Forhøjelse af standardfradraget for ejerboliger).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
 (Fremsat 6/12 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Som en del af finanslovsforliget og aftalen mellem regeringspartierne og Det Konservative Folkeparti kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale dette forslag til vedtagelse.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på dennes vegne sige, at Venstre kan støtte lovforslaget. Vi havde gerne set, at vedligeholdelsesfradraget var et fradrag for faktisk afholdte udgifter, og vi synes også, at ejerlejligheder skulle ligestilles med parcelhuse, når der nu ændres på vedligeholdelsesfradraget. Endelig havde vi ønsket – sammen med Det Konservative Folkeparti – at lejeværdien af egen bolig blev fastfrosset.

Men desuagtet er forslaget positivt, og derfor støtter Venstre forslaget og arbejder videre for på et senere tidspunkt at få gennemført de forslag, Venstre hellere havde set indført.

Flemming Hansen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

Så skal jeg i øvrigt sige, at jeg helt deler hr. Løgstrup Madsens betragtninger, men de politiske realiteter gør, at jeg ikke kan støtte det lige nu.

Kristen Touborg (SF):

Her har vi endnu et eksempel på, at regeringen ødsler pengene væk, når bare det er borgerlige mærkesager, der er på dagsordenen. Der bruges 600 mio. kr. på at dele skattelettelse ud til husejere. De får en skattelettelse på cirka »en halv tudse«. Det er selvfølgelig rart for dem. Det er en rimelig god julegave, men det er boligpolitisk helt umotiveret, og samfundsøkonomisk er det altså heller ikke alt for klogt på et tidspunkt, hvor man kan sige, at vi jo altså har 30 mia. kr. i underskud på statsfinanserne.

For nylig har Folketinget behandlet et andet lovforslag, L 101 om individuel boligstøtte, og dér er indført en såkaldt bagatelgrænse, der er hævet fra 900 kr. til 2.000 kr. Det er en regel, som specielt vil ramme de helt unge og de gamle, altså fortrinsvis de svage i samfundet, og det vedrører altså lejerne.

Her står vi så med et forslag, der vedrører ejere, og de gives så et løft på en tredjedel i forhold til det, der gælder nu, og det finder vi altså ikke er en rimelig fordeling af goderne.

SF er imod forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis man overhovedet skal have noget, der hedder fradrag for vedligeholdelse af ejerboliger, så synes Det Radikale Venstre, at den måde, man gør det på her, er fornuftig, nemlig at have et standardfradrag, som man kigger på med jævne mellemrum for at se, om det afspejler en eller anden prisudvikling eller en udvikling i andre forhold vedrørende boligerne.

Jeg kan forsikre SF's ordfører om, at det ikke er en borgerlig mærkesag, der bliver gennemført her. Det ville det have været, hvis det havde været fradrag for faktisk afholdte udgifter. Det er vi fra radikal side meget tilfredse med at der ikke er tale om her.

Vi støtter forslaget.

Annette Just (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede i salen, vil jeg ganske kort sige, hvad Fremskridtspartiet mener om dette lovforslag.

Selvfølgelig kan vi støtte forslaget, derom ingen tvivl, for det er da et lille bitte, bitte, bitte skridt i den rigtige retning. Men hvis man havde lyttet til, hvad Fremskridtspartiet har sagt lige fra starten, da Fremskridtspartiet kom ind i Folketinget, så ville man vide, at vi på nuværende tidspunkt, hvis man havde kørt efter prisudviklingen, ville have været oppe på 12.000 kr. i standardfradrag. Og det burde det have været.

Men selvfølgelig vil Fremskridtspartiet støtte, at der kommer den lille bitte rettelse. Det burde være sket for mange år siden.

Frank Aaen (EL):

Selv om det her forslag hører til i den mindre sociale ende af det, der er aftalt mellem regeringen og De Konservative, kan vi bestemt ikke støtte det, slet ikke når vi ser det i sammenhæng f.eks. i forhold til lejerne, hvor man tager fra de dårligst stillede lejere og siger, at de pludselig